

בש"פ 3925/14 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 3925/14

לפני: כבוד השופט א' רובינשטיין

ה המבקש: פלוני

נ ג ד

המשיבת: מדינת ישראל

בקשת רשות עerrer על החלטתו של בית המשפט המחוזי
בתל אביב (השופט ד' רוזן) בעת"מ 9197-05-14 מיום
20.5.14

בשם המבקש: עו"ד זהר ברזיל

ההחלטה

א. בבקשת רשות עerrer על החלטתו של בית המשפט המחוזי בתל אביב (השופט ד' רוזן) בעת"מ 9197-05-14 מיום 20.5.14, בגדירה נדחה עררו של המבקש על החלטת בית משפט השלום בתל-אביב (השופטה מ' בן-אריה) במ"ת 13-01-01 מיום 13.12.17. הבקשה עניינה תנאי שחרורו בערובה של המבקש.

רקע

עמוד 1

ב. ביום 31.1.13 הוגש נגד המבוקש כתב אישום (ת"פ 13-01-60776). על פי הנטען, ביום 29.1.13 סמוך לשעה 1730, עמד המבוקש ברחוב מרכזי בתל אביב, הוציא את איבר מינו ממכוונו ושפך אותו באמצעות ידו בעודו צופה בעובי האורת, וזאת לשם גירוש או סיפוק מין. למבוקש יוכסה עבירה של מעשה מגונה בפומבי לפי סעיף 349(א) לחוק העונשין, התשל"ג-1977. בדיון שהתקיים ביום 20.6.14 כפר המבוקש באישום המויחס לו. בתאריכים 29.12.13, 20.2.14, 23.1.14 נשמעו פרשיות התביעה וההגנה, ובהמשך הגיעו הצדדים סיכומים בכתב.

הליך המעצר

ג. בדיון ביום 31.1.13 הורה בית המשפט על שחרורו של המבוקש למעצר בית בתנאים מגבלים, תוך שעדן על הרשותו הקודמת בעבירות דומות (מ"ת 13-01-60788, השופט מ' בן-ארי). בדיון ביום 12.2.3 דחה בית המשפט את בקשה המבוקש לשחררו מתנאי מעצר בית, אך הורה על עריכת תסקير מעצר בעניינו. בדיון ביום 23.5.14 אימץ בית המשפט את המלצת שירות המבחן והורה על הקלה התנאים המגבילים, באופן שיוסר הפיקוח האנושי בעת שהות המבוקש בביתו. בדיון ביום 16.7.13 בעניין יציאת העורר לעבודה בלויי, קבע בית המשפט כי אם תוגש בקשה קונקורטית, תבחן זו על-ידי שירות המבחן. בדיון ביום 7.8.14 הורה בית המשפט על הקלה נוספת בתנאים, והתייר למבוקש ליצאת בלויי ובפיקוח ממשר ימי בשבוע בין השעות 0800-1300. בגין ערך על החלטה מיום 16.7.13 הורה בית המשפט המחויז כי המבוקש רשאי להגיש לפרקטיות 48 שעות מראש פרטם על מקום העבודה המבוקש, וכן תשקלול האם להיעתר לבקשת הספציפית לגופה (עת"מ 13-08-15197, השופט ג' ניטל).

ד. בדיון ביום 17.12.13 התיר בית המשפט למבוקש לצאת מביתו בפיקוח בכל שעות היום; עוד נקבע כי "בחלוּף זמן סביר ללא רישום של הפרות תנאים, אשכול הקללה גם בתנאים אלה" (השופט מ' בן-ארי). ביום 5.3.14 הגיע המבוקש בקשה לעזין חוזר ביום 11.3.14 הורה בית המשפט על עריכת תסקיר מעצר משלים בעניינו. בתסקירות המשלים מיום 1.4.14 צוין כי המבוקש הפסיק את הטיפול בב"ח אברבנאל, וזאת נוכח מצבו הכלכלי ותפיסתו העצמית כמו שאינו זקוק לטיפול. העורר, כי חלה נסיגה במצב המבוקש, המצביע על הגברת מסוכנותו. נוכח כל האמור, שירות המבחן לא בא בהמלצה להקל עוד בתנאי שחרורו.

בהחלטה מיום 4.5.14 נדחתה בקשה המבוקש לעזין חוזר בהחלטה מיום 17.12.13; נקבע, כי נוכח התסקירות המשלים הלא חיובי בעניינו של המבוקש, כמו גם הפרת תנאי השחרור ביום 28.8.13, יש להוtier את ההגבילות הקיימות על כן (השופט ד"ר ש' אבינור). בהחלטת בית המשפט המחויז מיום 20.5.14 נדחה ערך על החלטת בית משפט השלום מיום 4.5.14; בית המשפט עמד על הכבידה הנגרמת למבוקש ולמשפחה כתוצאה מן ההגבילות של לויי ופיקוח, אך מצא כי נוכח הרשותו הקודמת של המבוקש בעבירות דומות, התסקירות הלא חיובי בעניינו, הפסיקת הטיפול על דעת עצמו, והמועד הקרוב של הכרעת הדין העיקרי - לא נפל פגם בהחלטת בית משפט השלום שלא לשנות את תנאי השחרור (עמ"ת 14-05-9197, השופט ד' רוזן).

הערר

ה. עברר נטען, כי הבקשת מגליה נסיבות מיוחדות המצדיקות התערבותה בגלגול שלישי, שכן המבוקש נתון במעצר בית כ-16 חודשים, תקופה בלתי סבירה ביחס לעבירה בה הואשם. עוד נטען, כי בהחלטתו מיום 4.5.14 משמש בית משפט השלום בפועל כערצת ערך על החלטת בית משפט השלום עצמו מיום 17.12.13, ופוגעת באמון הציבור במערכת

המשפטית בכר שמננעה מ裁定 ההחלטה מיום 17.12.13. עוד נטען, כי שגה בית המשפט המחויז במאצו את המלצות הتفسיר המשפטי, וזאת בניגוד להחלטת בית משפט השלום מיום 17.12.13.

הכרעה

ו. הלכה ידועה היא כי רשות עורך ב"גלאי שלישי" על החלטות בענייני מעצר וחלופת מעצר לפי סעיף 53(א) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרם), התשנ"ז-1996 (להלן חוק המעצרם) ניתנת במסורה. הרשות ניתנת במקרים הנדרים בהם השאלה המשפטית העולה חורגת מעניינו הפרט של העורך (בש"פ 1260/13 עדאל נ' מדינת ישראל (2013)) וכן במקרים מיוחדות ויחידיות המצדיקות מתן רשות לנאים נוכח פגיעה לא מידית בזכותו (בש"פ 1061/12 אוזם נ' מדינת ישראל (2012); בש"פ 4855/12 נגר נ' מדינת ישראל (2012)). חשוני כי נסיבות המקירה דנא אין הצדיקות העונთ לבקשת חרף האמור, מטעמי צדק. הצדיקות העונת לבקשת חרף האמור, מטעמי צדק.

ז. הליך העיון החזר – אשר עניינו בחינה מחדש של ההחלטה בית המשפט בעניינים הנוגעים למעצרו, מתוך הרצון לצמצם ככל שניתן את הפגיעה בחרותו של אדם (בש"פ 371/01 חסונה נ' מדינת ישראל, פ"דנה (2) 913 (2001)) – מעוגן בסעיף 52(א) לחוק המעצרם:

"עוור, משוחרר בערובה או טובע רשאי לפנות לבית המשפט בבקשת לעיון חזר, בענין הנוגע למעצר, לשחרור או להפרת תנאי השחרור בערובה, לרבות בהחלטה לפי סעיף זה, אם נתגלו עובדות חדשות, נשתנו נסיבות או עבר זמן ניכר מעת ההחלטה" (הדגשה הוספה – א"ר).

המבקש עיון חזר בהחלטה בעניינו אינו טוען לשגגה שיצאה מתחת ידו של בית המשפט, אלא מבקש כי יבחן האם העובדות חדשות, השינויים שאירעו בעניינים או חלוף הזמן מצדיקים שינוי של ההחלטה המקורית שניתנה לגבי; לפיקר מובן מדובר הליך העיון החזר מתקיים דווקא בפני בית המשפט שניתן את ההחלטה המקורית (בש"פ 186/80 כהן נ' מדינת ישראל, פ"ד לד(4) 460 (1980); בש"פ 11151/03 מדינת ישראל נ' אברמוב, פ"ד נח(5) 97 (2003)). דווקא – בית המשפט שניתן את ההחלטה המקורית, ולא דווקא השופט או השופטת שננתנו; לפיקר אין להלום את ניסיונו של המבקש לשווות ההחלטה בית משפט השלום מיום 4.5.14 אצתלה של "ערעור" או "ערר" על ההחלטה קודמתה.

באופן דומה, ההחלטה בית המשפט המחויז מיום 20.5.14 לדוחות את העורר מימושה את הסמכות הננתונה לערכאת העורר מכוח סעיף 54 לחוק המעצרם "לקיים את ההחלטה שעליה עוררים". זאת ועוד, גם להזקקתו של בית המשפט המחויז לחומר חדש אשר לא היה בפני בית המשפט כאמור (קרי, תסקיר המעצר המשפטי מיום 1.4.14 קיימן עיגון חוקי בסעיף 53(ב) לחוק המעצרם).

ח. גם לגופו של עניין לא מצאת כי להיעתר לבקשתו. עניינו של המבקשណון בשתי ערכאות שיפוטיות אשר בחנו את נתוני, ולא מצאו לנכון להיעתר לבקשתו באופן שיורו על הסרת המגבילות שהוטלו עליו לעניין הלילוי והפיקוח. המבקש טוען לקשהים כלכליים בהם הוא נושא עקב מעצר הבית הממושך, ואכן בית משפט זה עמד לא פעם על החשיבות לאפשר לנאים אשר שוחרר החלופת מעצר לעבוד לفرنسا (בש"פ 3708/09 נימן נ' מדינת ישראל (2009); בש"פ

10/2748 מלכה נ' מדינת ישראל (2010)). אולם במקרה דנא, נוכח המלצהו החד משמעות של שירות המבחן שלא לאפשר את ההקלה המבוקשת, וזאת בזכות משך הזמן הקצר אשר צפוי – כך ניתן להניח – לחלו עט תום משפטו, כמו גם עזיבת המסלול הטיפול עלי-ידיו – לא מצאתי מקום להתערב בהחלטת בית המשפט המחויז בהתירוא את ההחלטה בית משפט השלום ביום 4.5.14 על כנה.

ט. אין נעתר איפוא לערער.

ניתנה היום, ח' בסיוון התשע"ד (6.6.2014).

שפט